

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ladislavy Mentbergerové a soudkyň Mgr. Lucie Markové a Mgr. Andrey Lomozové ve věci

nezletilého: **J.H.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený kolizním opatrovníkem Městskou částí Praha 10
sídlem Vinohradská 3218/169, 100 00 Praha 10

syna rodičů: **Ing. I.R., DiS., Ph.D.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Kratochvílem
sídlem Dobrovského 1303/13, 170 00 Praha 7
Ing. J.H., narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Malinovským
sídlem Navrátilova 675/3, 110 00 Praha 1

o výkon rozhodnutí,

o odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 19. června 2025, č. j. 50 P 69/2014-1420,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh otce na výkon rozhodnutí ze dne 5. 12. 2024 (výrok I) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).
2. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že nezletilému je xxx let, před soudem se vyjádřil tak, že k otci nechce, má k němu odpor, chce, aby zmizel z jeho života, přičemž nelze odhlédnout od zdravotního stavu nezletilého, který navštěvuje xxx, xxx. Soud prvního stupně konstatoval, že styk nezletilého s otcem neprobíhá, přičemž situaci se nepodařilo zvrátit ani za pomoci organizace Area Fausta. Dle zprávy psychiatra nezletilého ze dne 11. 6. 2025 je nezletilý k otci dlouhodobě kritický, odmítavý, místy tensní až plačtivý, přímé kontakty otce s nezletilým nejsou aktuálně smysluplné, vynucení přímého kontaktu otce s nezletilým se jeví jako problematické až poškozující. Soud prvního stupně uzavřel, že za stávající situace není namístě, aby byl nezletilý ke styku s otcem nucen, neboť jeho postoj k otci by se tím ještě zhoršil a mohlo by dojít ke zhoršení jeho psychického stavu. Nezletilý je již dostatečně rozumově vyspělý a jeho postoj je třeba respektovat. Kontakt nezletilého s otcem by bylo vhodné obnovit, avšak nikoli násilnou

Shodu s prvopisem potvrzuje R.M.

formou. Jedinou reálnou variantou je dle psychiatra nezletilého individuální psychoterapeutická práce zvláště s nezletilým a zvláště s otcem u stejného terapeuta, s trpělivou dlouhodobou prací terapeuta na obnovení těžce narušeného obrazu otce u nezletilého.

3. Proti tomuto usnesení podal otec včasné a přípustné odvolání. Poukázal na skutečnost, že soud prvního stupně již ve svém rozsudku ze dne 12. 4. 2024 ve věci neshod rodičů ohledně individuálního vzdělávání nezletilého uvedl, že kontakt otce s nezletilým přes úpravu soudním rozhodnutím neprobíhá, vztah otce a nezletilého není dobrý, situace se vyhrotila tím, že otec nechtěl přistoupit na individuální vzdělávání nezletilého, dále konstatoval, že náprava této situace bude nesmírně složitá, apeloval na oba zúčastněné, aby se pokusili na svém vztahu pracovat, neboť je v zájmu obou do budoucna udržet rodinné pouto, otci bylo doporučeno vyhledání odborné pomoci za účelem nalezení vhodného přístupu a komunikace směrem k synovi. Otec tedy v zájmu stabilizování situace a v zájmu dosažení kompromisu vyslovil s individuálním vzděláváním souhlas. Jelikož matka neustoupila ze svého stanoviska ohledně konkrétní školy, v níž bude nezletilý povinnou školní docházku plnit, byl souhlas otce nahrazen rozsudkem. Otec sice nesouhlasil se všemi závěry uvedenými v rozsudku, nicméně se proti němu neodvolal, byl připraven řídit se doporučením soudu, respektovat rozhodnutí a postoj syna a doufal, že mimo jiné dojde k obnovování jeho kontaktů se synem, včetně předávání syna otci. Otec se opakovaně obrátil na OSPOD s požadavkem o pomoc a poradenství dle zákona o sociálně-právní ochraně dětí. OSPOD nakonec doporučil rodičům mediaci, nicméně matka s využitím mediace hodlala počkat až po nařízeném soudním jednání. Otec se tedy v listopadu 2024 obrátil na organizaci Area Fausta s žádostí o asistované předávání. Ani tímto způsobem však k předání syna nedošlo. Otec tedy podal k soudu návrh na výkon rozhodnutí, a posléze návrh na změnu péče s odkazem na ustanovení § 889 o. z.
4. Otec dochází k psychologce PhDr. J.P., jejíž výslech opakovaně navrhoval. Matka je ve vztahu k předávání syna otci nadále pasivní, individuální psychoterapii nepodstupuje. Matka zmiňuje další diagnózy syna, nicméně nikdy neumožnila jakoukoli objektivní diagnostiku jeho zdravotního stavu v neutrálním prostředí. Otec odkázal na některé závěry znaleckého posudku z roku 2016 a z roku 2019 týkající se matky. Otec vyjádřil názor, že postoj nezletilého k otci je dlouhodobě negativně ovlivňován zejména hyperprotektivní výchovou matky, která jej nadměrně fixuje na sebe.
5. Soud prvního stupně vytkl, že přes výše uvedené nepostupuje z moci úřední podle § 924, § 925 o. z. či § 13 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, nekriticky přejímá argumentaci matky, otci doporučuje vyhledání odborné pomoci, a když to otec splní, je jeho návrh přesto zamítnut s tím, že nezletilý je dostatečně rozumově a emocionálně vyspělý k rozhodnutí stran kontaktu s otcem. Vliv matky na syna je stěžejní, přičemž však matka zůstává ve vztahu ke svým povinnostem vůči otci zcela pasivní. Otec přes veškerou snahu není schopen domoci se ani základní komunikace se synem. Prání dítěte je pouze jedním z kritérií, kterými by se měl soud při svém rozhodování řídit. V případě nezletilého s ohledem na dlouhodobý vývoj není úvaha odvolávající se na jeho přání namístě. MUDr. P. ve své zprávě popisuje pouze aktuální vztah, aniž by dával odpověď na otázku, proč k němu došlo.
6. Otec navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a nařídil výkon rozhodnutí, popřípadě učinil jiná vhodná opatření podle § 500 a násl. z.ř.s.
7. Matka vyjádřila s napadeným usnesením souhlas a navrhla, aby bylo odvolacím soudem potvrzeno. Uvedla, že otec nepředkládá žádné důkazy o tom, že by matka bránila předávání nezletilého. Opakovaně se odvolává na znalecký posudek z roku 2016, jehož závěry však neodpovídají aktuálnímu vývoji a postoji nezletilého. Otec si z posudků vybírá pouze pasáže

8. Matka se obsáhle vyjádřila k jednotlivým tvrzením otce (ke znaleckému posudku z roku 2016, k tvrzené manipulaci nezletilého ze strany matky, údajnému neumožnění komplexní diagnostiky nezletilého, k psychotherapeutické angažovanosti otce, zprávě společnosti Area Fausta s.r.o.), na což odvolací soud v zájmu stručnosti odkazuje. Ke své údajné pasivitě a bránění ve styku s otcem zopakovala, že otcí opakovaně sdělovala, že nemá zájem do jeho vztahu se synem zasahovat či jej omezovat. Kontakt otce se synem byl ponechán na jejich vzájemné domluvě s ohledem na aktuální psychický stav nezletilého. V období od prosince 2020 do srpna 2022 syn k otcí jezdil tak, jak si otec přál. V období leden 2023 až únor 2025 matka opakovaně otcí nabízela spolupráci při nápravě vztahu mezi ním a synem. Otec však nepředložil žádný konkrétní návrh, jak by se měla situace řešit. Matka nezletilého motivovala ke zlepšení vztahu s otcem. Podnikla také konkrétní kroky k obnovení vztahu nezletilého s otcovými rodiči, nabídla jim možnost setkání s vnukem bez přítomnosti otce. Od prarodičů se matce nedostalo žádné odezvy. Vzhledem k věku nezletilého již matka nemá objektivní možnost do jeho vztahu s otcem zasahovat ani jej uměle ovlivňovat. Její snahy o aktivní podporu kontaktu syna s otcem formou rozhovorů se synem vedly pouze k oživení traumatizujících zážitků a následnému upevnění jeho negativního postoje k otcí. Syn na tyto pokusy reagoval podrážděně až úzkostně, odmítal o otcí hovořit. Otec není ochoten přijmout vlastní zodpovědnost za vztah se synem. Matka poukázala na charakteristiky otce uvedené ve znaleckém posudku, mimo jiné na to, že jeho výchovný styl je autoritativní včetně používání fyzických trestů, nízkou míru empatie, neschopnost reflexe vlastního chování, což se dle matky odráží i v jeho odvolání, kdy namísto konstruktivní obnovy vztahu se synem přistupuje ke konfrontaci, požaduje kontrolu a sankce vůči matce, neklade důraz na pohodu dítěte, ale na prosazení své vůle. Matka připomněla, že MUDr. P. ve své zprávě ze dne 11. 6. 2025 uvedl, že vynucování přímého kontaktu nebo terapie vidí aktuálně jako problematické až poškozující. Nelze pominout ani aktuální vývojové období, v němž se nezletilý nachází a v němž je opozice vůči rodičovské autoritě přirozená. V současné době není v moci matky přimět nezletilého ke kontaktu s otcem a matka proto odmítá nést odpovědnost za autonomní rozhodnutí syna.
9. Odvolací soud přezkoumal k odvolání otce napadené usnesení podle § 1 odst. 3 z.ř.s., § 28 z.ř.s. a § 212 a § 212a odst. 5, 6 o.s.ř., a aniž nařizoval jednání (§ 254 odst. 8 o.s.ř. za použití § 1 odst. 3 z.ř.s.), shledal, že odvolání není opodstatněné.

Shodu s prvopisem potvrzuje R.M.

11. V srpnu 2023 podala matka návrh na nahrazení souhlasu otce s docházkou nezletilého do jiné základní školy, než aktuálně docházel a s individuálním vzděláváním, který odůvodnila tím, že nezletilému byl diagnostikován xxx a xxx, přestal zvládat běžnou docházku do školy, při vstupu do školy pociťoval stres a úzkost, nevydržel ve škole zpravidla déle než čtyři vyučovací hodiny, nepomohla ani podpůrná opatření a pomoc asistenta pedagoga, nezletilý nezapadl do školního kolektivu z důvodu svých zvláštností. Na čísle listu 1140 spisu je založena lékařská zpráva MUDr. J. S., která nezletilému diagnostikovala xxx xxx, konkrétně xxx xxx. Ve zprávě je dále (kromě jiných potíží) uvedeno: xxx, xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx
12. Styk otce se synem neprobíhá od ledna 2023. Situaci neprospělo, že otec odmítal udělit souhlas s individuálním vzděláváním nezletilého, o čemž mezi nimi probíhaly hádky. U pohovoru dne 11. 1. 2024 nezletilý kromě jiného uváděl, že se s otcem nevidá a vídat nechce, táta mu ubližoval a nutil ho u něj přespávat, akcentoval otcův nesouhlas s individuálním vzděláváním doma, o které nezletilý stál. U jednání dne 27. 3. 2024 byl vyslechnut ošetřující psychiatr nezletilého MUDr. P., který ke styku otce s nezletilým uvedl, že nezletilý říká, že mu otec nerozumí, je příliš tvrdý, vynucující si věci, které nezletilý nechce dělat. Lékař také uvedl, že svět nezletilého je jiný než u většiny jeho vrstevníků, xxx xxx xxx, nezletilý může brát úkorně, že otec nesouhlasil s individuálním vzděláváním. Prognóza vztahu s otcem je velmi nejistá, změny jsou pomalé a drobné, nezletilý neprojevil ochotu navázat s otcem vztah, což se bude velmi těžko měnit, nezletilý je atypickým pacientem.
13. Otec se obrátil na organizaci Area Fausta za účelem zajištění asistovaného předávání nezletilého. Pokusy o styk s nezletilým probíhaly od 26. 11. 2024 do ledna 2025. K realizaci styku nikdy nedošlo, neboť jej nezletilý odmítal. Nezletilý byl vždy matkou přiveden na místo setkání s otcem, ale zůstával v delší vzdálenosti od otce a nechtěl se s ním setkat ani mluvit, při přiblížení otce k němu křičel či couval do větší vzdálenosti. Při dvou pokusech o předání nezletilého hovořil s pracovníci Area Fausta a sděloval, že se s otcem setkat nechce.
14. Při pohovoru u soudu prvního stupně dne 27. 3. 2025 nezletilý kategoricky uváděl, že se s otcem setkat nechce, o otci se vůbec nechce bavit, má k němu odpor. Vzpomínal, že otec ignoroval jeho přání být vzděláván doma, došlo u něj k výraznému zhoršení psychiky, ve škole měl záchvaty a úzkosti, domácí vzdělávání mu pomohlo. Otec zesměšňoval, že je nezletilý vyčerpaný, vyčítal mu, že je úzkostný. Při pokusech o předání s asistencí společnosti Area Fausta jej otec naháněl po sídlišti, xxx xxx.
15. Dle zprávy MUDr. P. ze dne 11. 6. 2025 (č. l. 1416 spisu) je v rámci sezení s nezletilým snaha vracet téma vztahu nezletilého s otcem, ale nezletilý je k otci dlouhodobě kritický, odmítavý, místa tensní až pláčtivý. Lékař aktuálně neshledává přímé kontakty otce s nezletilým jako reálné, i na vynucené terapeutické aktivity v přímé interakci otce s nezletilým by nezletilý reagoval křikem, tensí, pláčem a odporem. Ani asistované kontakty by proto nedávaly smysl. Vynucování přímého kontaktu nebo terapie je dle lékaře aktuálně problematické až poškozující.
16. Z výše uvedeného vyplývá, že nezletilý je dítětem, které není po psychické stránce zcela zdravé, je u něj diagnostikována xxx xxx s níž souvisí řada dalších psychických problémů xxx xxx xxx. Jak plyne z dosavadního obsahu spisu (viz stručná rekapitulace výše), nezletilý dlouhodobě projevuje negativní vztah k otci, odmítá jej, přičemž tento postoj je přítomen již od doby, kdy se otec snažil o střídavou péči a aby nezletilý u něj přespával. Tento požadavek byl pro nezletilého neakceptovatelný, neboť v důsledku úzkostné symptomatiky prožíval zvýšený stres, nezletilému vadila otcova přísnost a fyzické trestání. K výraznému zhoršení psychického stavu nezletilého došlo v průběhu xxx a posléze xxx třídy základní školy, kdy přestal být schopen plnohodnotně zvládat docházku do školy. Otec tuto situaci odmítl akceptovat, nesouhlasil

s návrhem na individuální vzdělávání nezletilého, což nezletilý nesl úkorně a ve vztahu k otci se ještě více zatvrdil.

- 17.Odvolací soud souhlasí s otcem, že názor nezletilého nemůže být jediným vodítkem při soudním rozhodování o nezletilém. Soud prvního stupně však své závěry neopřel toliko o přání nezletilého, ale také o zprávy z průběhu pokusů o asistované předání nezletilého ke styku s otcem a zejména o zprávu psychiatra nezletilého MUDr. P.
- 18.Odvolací soud považuje právě tuto zprávu za stěžejní, neboť z ní jednoznačně vyplývá, že postoj nezletilého k otci je dlouhodobě odmítavý, i jen snaha o návrat k tématu vztahu nezletilého s otcem u něj vyvolává tenzi a plačtivost. Lékař uvedl, že nepovažuje za aktuálního stavu za vhodné, aby docházelo k přímé interakci mezi nezletilým a otcem, vynucování přímého kontaktu nebo terapie by bylo pro nezletilého problematické až poškozující. Průběh pokusů o asistované předávání rovněž svědčí o tom, že za aktuálního psychického stavu nezletilého není v jeho zájmu jej ke styku s otcem nutit.
- 19.Odvolací soud má za to, že s ohledem na psychický stav nezletilého, jeho onemocnění, nemá matka reálnou možnost nezletilého otci ke styku předat bez negativního dopadu na psychický stav nezletilého. Proto nelze dospět k závěru, že dobrovolně neplnila soudní rozhodnutí o úpravě styku otce s nezletilým. K dosažení účelu výkonu rozhodnutí, tedy zajištění styku otce s nezletilým, by uložení pokuty (§ 502 z.ř.s.) nevedlo a vzhledem ke specifickému zdravotnímu stavu nezletilého, který je popsán výše by nebylo namístě ani využití jiných opatření podle § 503 z.ř.s. či dokonce odnětí dítěte (§ 504 z.ř.s.).
- 20.Odvolací soud má ve shodě se soudem prvního stupně za to, že násilné vynucování styku otce s nezletilým, včetně případného nařízení terapie či umístění do neutrálního prostředí by nezletilého poškodilo a jeho vztah k otci ještě zhoršilo.
- 21.Ze všech důvodů uvedených shora se odvolací soud ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že návrh otce na výkon rozhodnutí není důvodný. Proto napadené usnesení podle § 219 o.s.ř. za použití § 1 odst. 3 z.ř.s. jako věcně správné potvrdil, včetně výroku o nákladech řízení.
- 22.O nákladech odvolacího řízení rozhodl podle § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 23 z.ř.s., neboť odvolací řízení ve věci výkonu rozhodnutí je tímto rozhodnutím skončeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 30 odst. 1 z.ř.s.).

Praha 30. října 2025

JUDr. Ladislava Mentbergerová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje R.M.

